REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Ulica Hrvatske bratske zajednice broj 1

Poslovni broj: Kv II-407/2026-3
Kir-1132/2026

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E NJ E

Županijski sud u Velikoj Gorici, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivane Dubravke Kovačević kao predsjednice vijeća te Sandre Kantolić i Gorana Škugora kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Maje Mihetec kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv osumnjičenog Ozgura Tugyana, zbog kaznenog djela iz članka 139. stavka 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi osumnjičenog Ozgura Tugyana, podnesenoj protiv rješenja sutkinje istrage Županijskog suda u Velikoj Gorici broj Kir-1132/2026 od 27. rujna 2026., u sjednici vijeća održanoj 15. listopada 2026.,

r i j e š i o j e

Žalba osumnjičenog Ozgura Tugyana odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Pobijanim, uvodno navedenim rješenjem sutkinje istrage Županijskog suda u Velikoj Gorici, pod točkom I. izreke, na temelju članka 127. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. – dalje: ZKP/08.), osumnjičenom Ozguru Tugyanu je određen istražni zatvor, iz zakonskih osnova u članku 123. stavku 1. točkama 1. i 2. ZKP/08., a zbog osnovane sumnje na počinjenje kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. KZ/11. Pod točkom II. izreke je određeno da istražni zatvor određen tim rješenjem može trajati mjesec dana računajući od uhićenja 25. rujna 2026., odnosno do 25. listopada 2026.

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio osumnjičeni Ozgur Tugyan, po branitelju Nikoli Logarušiću, odvjetniku iz Zagreba, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači u smislu žalbenih razloga ili podredno da se isto ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje, odnosno da se preinači tako da se istražni zatvor zamijeni odgovarajućom kombinacijom predloženih mjera opreza i precizno odredi njihov sadržaj i nadzor te naloži puštanje osumnjičenika na slobodu.

3. Žalba nije osnovana.

4. Žalitelj osporava postojanje posebnih okolnosti koje upućuju na realnu opasnost od bijega navodeći da okolnosti na koje se poziva sutkinja istrage nisu dostatne da bi upućivale na opasnost od bijega to tim više što svojim ponašanjem osumnjičenik nije iskazao volju za skrivanjem ili napuštanjem teritorija Republike Hrvatske. Smatra da razlozi, kako za opasnost od bijega, tako i koluzijsku opasnost nisu dostatno obrazloženi i individualizirani, a što je protivno odredbi članka 124. stavka 3. ZKP/08. Također se u žalbi ističe da na nužnost konkretiziranja tih okolnosti upućuje i praksa Europskog suda za ljudska prava te se žalitelj poziva na jednu od tih presuda. Uz navedeno se ističe da je poznata adresa osumnjičenog, i to u Prihvatilištu za azilante, pri čemu po praksi gore navedenog suda, izostanak stalnog prebivališta ne znači sam po sebi da postoji opasnost od bijega. Osim toga osumnjičenik čeka radnu dozvolu jer namjerava raditi kao kuhar, no te okolnosti, prema mišljenju žalitelja, nisu uzete u obzir. U odnosu na koluzijsku opasnost žalitelj smatra da zajednički smještaj sam po sebi ne daje potpun odgovor na pitanje postoji li konkretna opasnost nedopuštenog utjecaja na iskaz oštećenika. Sud pobliže ne objašnjava koje druge okolnosti, uz mogućnost kontakta, upućuju na takvu opasnost, a procjena budućeg rizika mora imati konkretnu činjeničnu podlogu. Sud nije uzeo u obzir da su se osumnjičenik i oštećenik u međuvremenu pomirili, svakodnevno se susreću i nije bilo problema.

5. Nakon razmatranja razloga u pobijanom rješenju te žalbenih navoda, ocjena je ovog vijeća da je sutkinja istrage pravilno utvrdila sve činjenice koje su odlučne za primjenu mjere istražnog zatvora protiv osumnjičenika iz osnova u članku 123. stavku 1. točkama 1. i 2. ZKP/08. Za svoju odluku sutkinja istrage je izložila jasne, određene i dostatne razloge, kako one koji se odnose na postojanje osnovane sumnje, kao opće pretpostavke iz članka 123. stavka 1. ZKP/08. za primjenu mjere istražnog zatvora, koja se žalbom ne osporava, tako i one koji se odnose na postojanje posebnih pretpostavki iz članka 123. stavka 1. točaka 1. i 2. ZKP/08. te nesvrhovitosti njegove zamjene blažim mjerama. Prema tomu, pobijano rješenje je u cijelosti sastavljeno sukladno odredbama članka 124. ZKP/08., a za odluku su, u svim njenim dijelovima, izloženi jasni, valjani i dostatni razlozi o svim odlučnim činjenicama, koji su adekvatno konkretizirani i dovoljno analizirani, a koje u cijelosti prihvaća i ovo vijeće. Stoga nije u pravu žalitelj kada nominalno upire na počinjenje bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., ne navodeći o kojem bi se obliku istaknute bitne povrede imalo raditi, a žaliteljevi prigovori o nedostatnosti obrazloženja predstavljaju njegovo subjektivno nezadovoljstvo izloženim razlozima, kojim se ne opravdava niti jedan oblik bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. ZKP/08.

6. Nadalje, pravilno je sutkinja istrage utvrdila da postoje posebne okolnosti iz članka 123. stavka 1. točaka 1. i 2. ZKP/08., a koje ukazuju na realnu i razumno predvidivu opasnost da bi osumnjičeni Ozgur Tugyan puštanjem na slobodu mogao napustiti teritorij Republike Hrvatske i time postati nedostupan njezinim pravosudnim tijelima., a tako i na koluzijsku opasnost.

6.1. Suprotno prigovorima žalitelja, postojanje posebnih okolnosti koje upućuju na opasnost od bijega i time nedostupnost pravosudnim tijelima Republike Hrvatske sutkinja istrage nalazi u tome što je osumnjičenik državljanin Republike Turske, koji

ni na koji način nije vezan za teritorij Republike Hrvatske, niti prebivalištem niti rodbinskim i imovinskim vezama. Činjenica da je osumnjičenik tražitelj azila i da je smješten u Prihvatilištu za azilante, pri čemu ima potpunu slobodu kretanja i to što čeka posao, nisu garancija da neće napustiti teritorij Republike Hrvatske, imajući u vidu kazneno djelo za koje postoji osnovana sumnja da ga je počinio. Pritom, osumnjičenik je državljanin Republike Turske koja nije članica Europske unije i nije moguća primjena europskog uhidbenog naloga. Sve gore utvrđene okolnosti ukazuju na nužnost primjene mjere istražnog zatvora iz zakonske osnove u članku 123. stavku 1. točke 1. ZKP/08 u svrhu prevencije opasnosti od bijega.

6.2. U pogledu koluzijske opasnosti, u daljnjem tijeku postupka se mora ispitati žrtva koja živi u istom Prihvatilištu kao i osumnjičenik i s kojim se svakodnevno susreće, a u odnosu na kojeg je osumnjičenik osnovano sumnjiv da mu je u više navrata uputio prijetnje smrću pa stoga postoji razumno predvidiva opasnost da bi boravkom na slobodi osumnjičenik mogao utjecati na način iskazivanja oštećenog, koji je zbog prijetnji očito u strahu, a kako bi umanjio ili otklonio svoju kaznenu odgovornost. Imajući u vidu navedeno pravilno je određen istražni zatvor i iz zakonske osnove iz članka 123. stavka 1. točke 2. ZKP/08.

7. Također, suprotno prigovorima žalitelja, sutkinja istrage je imala u vidu odredbu članka 95. stavka 1. ZKP/08., kojim je propisano da se ne primjenjuje teža mjera ukoliko se ista svrha može ostvarit blažim mjerama. Naime, sutkinja istrage je ispitala mogućnost zamjene istražnog zatvora blažim mjerama predviđenim zakonom te je imala u vidu sve u rješenju navedeno u svojoj ukupnosti i međusobnoj povezanosti, a posebno okolnost da je osumnjičenik osnovano sumnjiv za kazneno djelo prijetnje na štetu svog sunarodnjaka s kojim je zajedno smješten u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite. Cijeneći sve istaknuto, i po ocjeni ovoga vijeća, pravilno je utvrđeno da su u konkretnom slučaju posebne okolnosti takve jačine da mjere opreza ne mogu ostvariti svrhu istražnog zatvora i da se svrha koja se želi postići istražnim zatvorom može prevenirati isključivo mjerom istražnog zatvora iz članka 123. stavka 1. točaka 1. i 2. ZKP/08., a ne može se ostvariti niti jednom blažom mjerom pa tako niti onim mjerama opreza predloženim u žalbi niti jamstvom u odnosu na opasnost iz članka 123. stavka 1. točke 1. ZKP/08..

8. Ispitujući pobijano rješenje sukladno odredbi članka 494. stavka 4. ZKP/08. nije utvrđeno da bi na štetu osumnjičenika bio povrijeđen kazneni zakon, odluka je donesena po ovlaštenom tijelu te nije počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., a na koje povrede ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

9. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci na temelju članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP/08.

Velika Gorica, 15. listopada 2026.

Predsjednica vijeća

Ivana Dubravka Kovačević

Dokument je elektronički potpisan:
Ivana Dubravka Kovačević
Vrijeme potpisivanja:
26-10-2026
08:20:25

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D313835383030303537353138
OU=Signature
S=Kovačević
G=Ivana Dubravka
CN=Ivana Dubravka Kovačević

Broj zapisa: **9-3088f-1899d**

Kontrolni broj: **0b26f-93572-0990b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ivana Dubravka Kovačević, O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.